

[H. C. Hansen.]

— stiller sig udenfor. Jeg beder det ærede medlem overtænke de ord, han selv brugte om en ny grundlov, hvor han taler om at

„fjerne adskilligt gammelt spindelvæv i dette hus, bevare dets gode traditioner, men rense ud i gamle fordomme og forældede arbejdsmetoder“.

Den dag, det ærede medlem besinder sig på det udsyn, som store skikkelser i hans parti engang lagde for dagen, og som har sat sig stærke spor i dansk politisk historie, da har hans parti atter en mulighed for at øve praktisk dåd bl. a. sammen med det danske socialdemokrati, der har haft så meget til fælles med det ærede medlems parti.

Derved ville det ærede medlem også fritage mange medlemmer i denne sal for indtrykket af en talens elegance, der charmerer ved sin form, men på et afgørende punkt, et i øjeblikket meget afgørende punkt, chokerer ved sin kortsynethed.

Og så til slut:

Det indtryk, der fæstnede sig i går efter ministrenes svar, var indtrykket af en svag regering, der flygter fra konsekvenserne af sin egen politik og står usikker og famlende overfor fremtidens opgaver. Denne svaghed og usikkerhed kan blive skæbnesvanger for landet. Mit parti vil i sin oppositionspolitik skarpt og sagligt holde regeringen fast ved dens ansvar og positivt gå ind for en ændring af dens politik med det formål at fremme produktion og beskæftigelse, fastholde og udbygge vor sociale standard og sikre en retfærdig byrdefordeling.

Elgaard: Efter at en række af de højt-ærede ministre har besvaret alle de spørgsmål, både principielle og faglige, der under den hidtil forløbne finanslovdebat har været rejst, bl. a. fra oppositionens side, finder jeg ingen anledning til at gå ind på dette felt, men jeg har et lille problem, som jeg på foranledning af det ærede medlem hr. H. C. Hansen må gøre et par bemærkninger om.

Det ærede medlem har ret i, at mine tal angående smørforbruget var taget fra mejeristatistikken for regnskabsåret 1. april 1950 — 31. marts 1951; det er den offentliggjorte beretning. Men her må jeg indrømme det ærede medlem, at hans bebrejdelser mod mig

er berettigede, for denne beretning indeholder kun beregning for 5 måneder af perioden, siden fedtstofrationeringen blev ophævet; det burde jeg have gjort opmærksom på. Deri ligger min fejl, og denne fejl erkender jeg. Vælger man en anden sammenligningsperiode, er det givet, at tallene bliver andre. Jeg har på foranledning bl. a. af en artikel i „Social-Demokraten“ vedrørende dette forhold bedt ministeriet fremskaffe tallene for perioden 1. januar 1951 — 30. september 1951, der sammenlignet med den tilsvarende periode i 1950 viser en stigning i smørforbruget på ca. 8 100 t. Da Danmark ikke havde fedtstofrationering, var det øgede forbrug af f. eks. smør og fløde naturligt betinget af et mindre forbrug af sødmælk og svinefedt. Det har vist sig, at ikke blot forbruget af sødmælk faldt i den omhandlede periode med ca. 18 000 t, der omregnet i smør svarer til ca. 4,5 mill. kr., men at ligeledes forbruget af svinefedt faldt med et højt procenttal, og eksporten steg tilsvarende. Bevægelsen på dette område har været følgende: 1 januar — 30. september 1950 var hjemmeforbruget 10 800 t og eksporten 2 300 t. 1. januar — 30. september 1951 var hjemmeforbruget 3 500 t og eksporten 10 300 t. Hjemmeforbruget er faldet med 7 300 t og eksporten øget med ca. 8 000 t. Dette har for 9 måneder indbragt en indtægt på ca. 30 mill. kr. Hvad priserne angår, da er de i øjeblikket i stigning. Jeg har altså i virkeligheden som den eneste blomsterbringer under denne debat en gul, pragtfuld smørblomst at sætte i det ærede medlems knaphul. Den håber jeg må holde sig længe til glæde for ham og hans parti.

Fibiger: Jeg havde indtryk af, at de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard, der railede over den tale, jeg havde holdt om forholdet mellem venstre og konservative, i virkeligheden ikke så godt kunne lide, at der er skabt det gode forhold mellem konservative og venstre. At jeg skulle stå i den kolde sne med den tale, jeg holdt, har jeg slet ikke indtryk af. Jeg kan da sige, at efter at jeg har holdt denne tale, var der et interview med den højtærede statsminister i „Nationaltidende“, hvori han var på ganske samme linie. Men jeg kender jo også såvel det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard som det ærede medlem